

22ste zondag door het jaar, 28 augustus 2022

INLEIDING: Jezus ziet vandaag tijdens een maaltijd dat een aantal gasten meteen op de ereplaatsen gaan zitten. Via een gelijkenis geeft hij hun een advies: Kies de minste plaats! En wacht daar maar welke plek de gastheer u heeft toebedacht. Waar is mijn plaats, uw plaats? Zet ik alles op alles om bij de besten te horen, bij de nummers één? Is mijn levenshouding: meer dan gisteren en beter dan de anderen? Of is mijn stekkie ergens achteraan? Waar ik de rust en stilte opzoek en luister naar de stem van mijn hart? En hoor waar de grote Gastheer mij nodig heeft? Ken je plaats! De lezingen hebben mij geïnspireerd om daarover na te denken. Een verhaal en twee ontmoetingen waren een grote hulp voor me. Deze wil ik graag met u delen in de overweging.

EERSTE LEZING: Uit het boek Wijsheid van Jezus Sirach 3,17-18.20.28-29

Mijn kind, wees zachtvaardig in wat je doet, dan ben je geliefder dan iemand die geschenken geeft.

Hoe belangrijker je bent, des te bescheidener moet je zijn, dan vind je genade bij de Heer.

Want groot is de barmhartigheid van de Heer, een bescheiden mens prijst Hem.

Een hoogmoedig mens is niet te genezen, in hem is de wortel van de slechtheid geplant.

Een verstandig mens overdenkt de wijsheid van spreuken, een wijze wil een en al oor zijn, een oor dat luistert.

TWEEDE LEZING: Uit het Evangelie volgens Lucas 14,1.7-14

Toen Jezus op een sabbat naar het huis van een van de leiders van de Farizeeërs ging, waar hij voor een maaltijd was uitgenodigd, hielden ze hem scherp in het oog. Omdat hij zag hoe de genodigden de ereplaatsen voor zichzelf uitzochten, hield hij hun een gelijkenis voor: 'Wanneer u door iemand wordt uitgenodigd voor een bruiloft, kies dan niet de ereplaats. Misschien heeft de gastheer iemand uitgenodigd die belangrijker is dan u en dan zal hij naar u toekomen en zeggen: "Sta uw plaats aan hem af." Vol schaamte moet u dan de minste plaats gaan innemen. Als u wordt uitgenodigd, kies dan de minste plaats, zodat uw gastheer tegen u zal zeggen: "Vriend, kom meer naar voren." Dat zal een eer voor u zijn in het oog van al uw disgenoten. Want wie

zichzelf verhoogt, zal vernederd worden, en wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.' Hij zei ook nog, nu tegen zijn gastheer: "Wanneer u 's middags of 's avonds een feestmaal geeft, roep dan niet uw vrienden bij elkaar, of uw broers, of uw familie, of rijke burens. Die zouden u op hun beurt uitnodigen, om iets terug te doen. Nodig liever, als u een feest aanricht, armen uit, gebrekkigen, kreupelen en blinden. Wat een geluk voor u dat zij er niets tegenover kunnen stellen. Want het zal u teruggegeven worden bij de opstanding van de rechtvaardigen."

OVERWEGING

We zijn er allemaal op getraind om nummer 1 van de klas te zijn. De beste met taal of rekenen. De snelste met hardlopen of fietsen. Het wordt ons al heel vroeg ingepeperd: thuis, op school, in de sport. In onze samenleving staat vaak de camera op nummer 1: de slimste mens, de snelste wielrenner of het grootste talent. Er is niets nieuws onder de zon. Ook in Jezus tijd bestond die drang al. Hij was bij een vooraanstaande Farizeeër uitgenodigd voor een etentje op sabbath. En hij ziet hoe de gasten de ereplaatsen voor zichzelf uitkozen. Vandaag richt Jezus onze blik de andere kant op. En wel op de gewone gasten die achteraan schuiven. Op mensen die niet bezig zijn met beter dan gisteren en meer dan anderen. Waar gaat u, ga ik zitten? Hier het verhaal en de twee ontmoetingen die mij dichterbij mijn plaats brachten:

Drie vrouwen zaten bij de waterput. Ze rusten nog even, voordat ze met de loodzware kruiken terug naar hun dorp gingen. 'Kijk eens hoe gezegend ik ben!' , zei een van de drie. Vanuit het dorp naderde een wandelaar met een boek in zijn hand. 'Ik heb de beste zoon die er is. Hij is de knapste van ons allemaal.' Vol trots keek ze naar de jongeman die hun lezend voorbijging. 'Dan mijn zoon', antwoordde de tweede. Ze wees naar een zwaar gespierde man die aan kwam hollen. 'Hij wint alle sportprijzen. Hij traint er keihard voor.' Vol trots keek ze hem na. 'En dit is mijn zoon', zuchtte de derde vrouw. Ze zweeg. Haar zoon kwam altijd achteraan. Iedereen kende deze onnozele jongen. Hij liep naar de put en nam de kruik van zijn moeder op de schouder. Samen liepen ze naar het dorp. 'Ik ben wel het meest gezegend', glimlachte de moeder. Haar zoon keek haar niet begrijpend aan.

In de brandende zon fiets ik binnendoor naar huis. Rechts van me zie ik een smal paadje en iets verder een zwaaiende man op een bankje. "He Sjeng, kommus hei", hoor ik hem roepen. Ik fiets zijn kant op en zeg dat ik Sjeng niet ben. Ik sta tegenover een oudere man met in zijn ene hand een sigaar en in de andere een blikje bier. "Oh bisse Sjeng neet, maar loester, een auto rijdt met 120 km door de bocht. Welke band slijt het minste?" "De rechter

achterband?” “NEEEEE..de reserveband.” Hij neemt een slok en begint te vertellen: “Loester Sjeng, ik heb vreuger keihel gewerkt, veel geld verdiend. Ik had hier in de buurt een slagerij. Om half 5 stond ik 's morgens op om vlees te stikken tot 's avonds 10 uur. Veel stress, hartaanval, maar ik deed het graag. Ooit was ik in Bali op het strand. Komt daar een Balinees met een karretje vlees. Na twee uurtjes vlees verkopen met saté ging hij al naar huis. Hij had voldoende verdiend om die dag van te leven. Die man leefde van dag tot dag! Hij zette me aan het denken. Ik ben doorgedaan tot mijn pensioen. Maar eigenlijk had die Balinees gelijk. Is het zo belangrijk: een groot huis, grotere zaak dan je collega's ?? En daar 14 uur per dag krom voor liggen! Een beetje levensgeluk vinden kan veel makkelijker, Sjeng. Ik zie nu die mooie bomen. Ik hoor de vogels. Ik geniet van deze onverwachte ontmoeting. Vanavond komen de kleinkinderen. Heerlijk. Met mijn vrouw kijk ik naar de zonsondergang. Morgen een op de lamp sjudden met mijn kameraden. Wat wilse nog meer, Sjeng? Deze manier van leven is ook nog veel beter voor het milieu.

De pauze is voorbij op de zorgboerderij. We wandelen terug naar het land om te wieden, oogsten en bloemen te plukken. Gelukkig is het niet meer zo heet. Onderweg worden we vriendelijk begroet door een echtpaar. Een van de vier deelnemers krijgt een groot compliment van de man: “Ik neem mijn petje af voor jou, Wouter. Jij bent hier de beste werker. Niemand werkt hier zo hard dan jij.” Wouter glundert, de andere drie zeggen niks. Maar meteen kwam er een reactie van de begeleidster: “Meneer, heel lief dat u dit zegt. Maar wij doen hier op de Corisberg niet aan goed, beter, best! Iedereen werkt op zijn manier goed. Samen zijn wij 100 procent. Hier geen ereplaatsen.”

Ken je plaats!! Op welke stek is uw hart? Amen.